

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. M.A. Fierstra
(lid) : mr. M.I. van Dijk
(lid) : drs. P.P. Vermeulen
Zaaknummer : **B 2016001/2016-05-01**

In de zaak van:

1. **Betrokkene in hoger beroep:**

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Nederlandse Boksbond
Registratienummer :
Raadsman : mr.

2. **Aangever in eerste aanleg:**

Naam sportbond : Nederlandse Boksbond, hierna "NBB"
Gevestigd te :
Ondertekend door :

3. **In aanmerking nemende dat:**

- op 25 februari 2016 door de NBB bij aangifteformulier gedateerd 24 februari 2016 tegen betrokkene aangifte is gedaan als hierna vermeld;
- de behandeling in eerste aanleg heeft plaatsgevonden door de dopingkamer van de tuchtcommissie die op 3 juni 2016 uitspraak heeft gedaan, waarbij bewezen is geacht dat betrokkene de in de aangifte genoemde overtreding heeft begaan en met toepassing van artikel 37 lid 1 en artikel 45 van het Dopingreglement aan betrokkene de straf van uitsluiting voor de periode van twee jaar is opgelegd, die, in verband met de ordemaatregel van de NBB van 29 december 2015, afloopt op 29 december 2017 en waarbij betrokkene in de kosten verbonden aan behandeling van de zaak is veroordeeld;
- de uitspraak is verzonden op 29 juni 2016;
- bij brief van 6 juli 2016 de Dopingautoriteit met toepassing van het gestelde in Titel XII van het Nationaal Dopingreglement 2016, en artikel 19 van het Algemeen Tuchtreglement Instituut Sportrechtspraak beroep heeft aangetekend tegen deze de beslissing van de tuchtcommissie en uitstel heeft aangevraagd voor het indienen van de gronden van beroep;
- dit uitstel is verleend;

- de Dopingautoriteit bij brief van 3 augustus 2016 de gronden van beroep heeft aangevuld;
- op 29 augustus 2016 een reactie van de NBB is ontvangen;
- betrokkene op 12 september 2016 heeft gereageerd op het beroep van de Dopingautoriteit;
- de Dopingautoriteit bij brief van 4 oktober 2016 een nadere conclusie heeft genomen;
- de commissie van beroep de zaak mondeling heeft behandeld op 10 oktober 2016 te, waarbij aanwezig waren: betrokkene en zijn raadsman de heer mr....., namens de NBB de heer, namens de Dopingautoriteit de heeren als toehoorders, de heer, vader van betrokkene, mevrouw, moeder van betrokkene en de heer, broer van betrokkene;
- partijen ter zitting in beroep op de reeds ingediende stukken een nadere toelichting hebben gegeven, waarbij van de zijde van betrokkene pleitnotities zijn overgelegd.

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak in eerste aanleg:**

De NBB heeft bij formulier met bijlagen, door het Instituut Sportrechtspraak ontvangen op 25 februari 2016, van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Betrokkene is op tijdens, althans in het kader van het NK Boksen in geselecteerd en aangewezen voor de dopingcontrole. De analyserapporten van het WADA geaccrediteerde Dopingcontrole laboratorium in vermelden dat na analyse van zowel het A-deel als het B-deel van het urinemonster van betrokkene met nummer de stof 3'-hydroxystanozolo glucuronide (gerelateerd aan stanozolol) is aangetroffen. Deze stof komt voor op de Dopinglijst 2015 behorende bij het Dopingreglement van het Instituut van Sportrechtspraak. De aanwezigheid van een stof die op de genoemde lijst staat vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

De NBB heeft de tuchtcommissie verzocht de betrokkene in de kosten van de procedure te veroordelen.

5. **Gelet op:**

- a. de procedure en de processtukken in eerste aanleg en de uitspraak van de tuchtcommissie;
 - b. het beroepschrift van de Dopingautoriteit, de reactie van de NBB, het verweerschrift van betrokkene en de nadere conclusie van de Dopingautoriteit;
 - c. de toelichting van betrokkene, de NBB en de Dopingautoriteit ter zitting;
- hetgeen is gebleken tijdens het onderzoek ter zitting door de commissie van beroep.

6. **Uitspraak commissie van beroep:**

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- acht bewezen dat betrokkene de onder 4 vermelde overtreding heeft begaan;
- legt betrokkene daarvoor de onder 7 en 8 vermelde straf en kostenveroordeling op.

7. **Strafoplegging:**

De commissie van beroep legt gelet op artikel 37 lid 1 van het Dopingreglement aan betrokkene de straf op van uitsluiting voor een periode van vier jaar. Op grond van het bepaalde in artikel 51.1 Dopingreglement vangt deze periode aan op de datum van uitspraak in eerste aanleg. Op grond van het bepaalde in artikel 51.5 Dopingreglement wordt hierop de periode van uitsluiting op grond van de ordemaatregel van de NBB (van 29 december 2015 tot de datum van de uitspraak in hoger beroep in mindering gebracht. De periode van uitsluiting loopt derhalve af op 29 december 2019.

8. **Kosten veroordeling:**

De commissie van beroep bevestigt de uitspraak van de tuchtcommissie met betrekking tot de kostenveroordeling in de procedure in eerste instantie en bepaalt dat de kosten die zijn verbonden aan de behandeling van deze zaak in hoger beroep, € 1.462,00 bedragen en dat deze kosten eveneens ten laste van betrokkene worden gebracht. Laatstgenoemd bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door de betrokkene aan de NBB te zijn voldaan, bij gebreke waarvan er sprake is van een overtreding van het Algemeen Tuchtreglement van het Instituut Sportrechtspraak.

9. **De commissie van beroep motiveert haar uitspraak aldus:**

9.1. **De bewezen verklaring van de overtreding**

Het beroep richt zich niet tegen het oordeel van de tuchtcommissie dat de vaststelling van de overtreding betreft. Ook de commissie van beroep is van oordeel dat de betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan de overtreding waarvan aangifte is gedaan. De betrokkene heeft op deelgenomen aan het in gehouden Nederlands Kampioenschap Boksen en is door de dienstdoende dopingcontrole official van de Dopingautoriteit ingeloot om een dopingcontrole te ondergaan. In het A-deel van het binnen wedstrijdverband verzamelde urinemonster van betrokkene is de stof 3'-hydroxystanozolol glucuronide aangetroffen. Dit is een niet-specifieke stof, waarvoor geen grenswaarde geldt. Op verzoek van betrokkene is het B-monster geanalyseerd. Deze analyse heeft de analyse van het A-monster bevestigd. Hiermee staat de aanwezigheid van de aangetroffen verboden stof vast.

Betrokkene heeft de procedures ter zake de afname en het transport, niet betwist en evenmin de controleresultaten en/of het resultaatsmanagement. De positieve uitslag vormt zodoende een betrouwbaar en onomstotelijk bewijs van de overtreding, door betrokkene, van artikel 3 van het Dopingreglement.

9.2. **De strafmaat**

9.2.1 Aangezien de overtreding bewezen zal worden verklaard zal de hoogte van de straf moeten worden vastgesteld.

Artikel 37 lid 1, van het Nationaal Dopingreglement 2016 bepaalt over de sanctie bij overtreding van onder meer artikel 3 van dit reglement:

“Behoudens een eventuele reductie of opschorting van de sanctie overeenkomstig de artikelen 44 tot en met 49, bedraagt de periode van uitsluiting voor een eerste overtreding van artikel 3, artikel 4 of artikel 8:

a) vier jaar indien de dopingovertreding geen verband houdt met een specifieke stof, tenzij de betrokkene kan aantonen dat bij het begaan van de dopingovertreding van zijn kant geen sprake was van opzet;”.

9.2.2 In onderhavige zaak is sprake van een niet-specifieke stof.

9.2.3 Voor de vaststelling van de hoogte van de sanctie moet worden beoordeeld of aan de zijde van betrokkene sprake was van opzet. De commissie van beroep is met de tuchtcommissie van oordeel dat de vraag of sprake was van opzet kan worden beantwoord door eerst de mate van schuld aan de zijde van betrokkene te onderzoeken en afhankelijk van het resultaat te concluderen dat geen sprake is van opzet. Van belang is dat betrokkene moet aantonen hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam terecht is gekomen.

9.2.4 Het toetsingskader voor de beoordeling of geen sprake is van aanmerkelijke schuld of nalatigheid van de sporter is bepaald in artikel 33 lid 2 van het Nationaal Dopingreglement 2016:

“[Het] door een lid dat wordt beschuldigd een dopingovertreding te hebben begaan aangedragen bewijs wordt gewogen op basis van een afweging van waarschijnlijkheid”.

9.2.5 De tuchtcommissie heeft in dit verband kort samengevat het volgende geoordeeld:
De verklaring van betrokkene dat hij kort voor- en tijdens de bokswedstrijd op meerdere malen door zijn vader/coach (hierna te noemen de heer) is behandeld met een wondzalf, is bevestigd door de verklaringen van de heer en zijn oma. De heer heeft een verklaring afgelegd over de herkomst van de zalf. Deze verklaring wordt op onderdelen gesteund door de verklaring van de oma. De zalf zou hij betrokken hebben bij een oude boksvriend in die de heer daar toevallig na 15 jaar is tegen gekomen. Deze oude boksvriend is, ondanks inspanningen van de heer niet opgespoord en heeft geen getuigenis kunnen afleggen. In Nederland was het niet mogelijk om crème met adrenaline te kopen. De oude boksvriend zou, naar eigen zeggen van de heer , op zijn beurt de zalf bij een apotheker hebben betrokken. De oude boksvriend zou uit zijn eigen voorraad een klein potje van deze wondzalf, waar geen etiket op zat aan de heer hebben gegeven. Dit is de zalf die de heer volgens eigen zeggen heeft aangebracht op de wond van betrokkene. Het is ook dezelfde zalf die de heer ter analyse heeft aangeboden.

Onder overweging 8.4.6 overweegt de tuchtcommissie:

"Op basis van de genoemde feiten en omstandigheden acht de tuchtcommissie de verklaring van betrokkene dat de verboden stof in zijn lichaam is gekomen door de wondzalf die de heer in had gekocht/gekregen niet onlogisch en niet onwaarschijnlijk en zeker niet onwaarschijnlijker dan enige andere theorie over de herkomst van de verboden stof in het urinemonster. Er is geen sprake van een "unverified hypotheses or mere speculation" met name omdat de aan het laboratorium aangeboden wondzalf inderdaad stanozolol bleek te bevatten. De door de Dopingautoriteit aangedragen theorie (dat betrokkene de verboden stof pas na kennisneming van de positieve dopingcontrole aan de wond zal zou hebben toegevoegd) acht de tuchtcommissie niet onmogelijk, maar onwaarschijnlijker dan de door betrokkene aangedragen theorie. De tuchtcommissie is van oordeel dat de betrokkene derhalve op basis van een afweging van waarschijnlijkheid heeft aangetoond hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen. Daarmee is voldaan aan de ingangseis voor eventuele toepassing van de artikelen 44 en 45 Dopingreglement".

9.2.6 De beroepsgronden van de Dopingautoriteit zijn gericht tegen de beoordeling. De Dopingautoriteit stelt dat de tuchtcommissie ten onrechte heeft geoordeeld dat betrokkene heeft aangetoond hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam terecht is gekomen. De Dopingautoriteit betoogt dat het dopingreglement onjuist is toegepast door bij het cruciale aspect van de transdermale overdracht van stanozolol te volstaan met het verwijzen naar en aanwezig achten van de *mogelijkheid* van deze overdracht, terwijl op grond van artikel 33 lid 2 als fundamenteel uitgangspunt geldt dat de mate van *waarschijnlijkheid* centraal staat. Voorts voert de Dopingautoriteit aan dat de tuchtcommissie de juistheid van hetgeen in de verklaringen van de heer en de oma wordt gesteld niet heeft beoordeeld of althans onjuist heeft beoordeeld doordat de tuchtcommissie voldoende heeft geacht dat deze verklaringen elkaar bevestigen.

De Dopingautoriteit stelt dat, aangezien de betrokkene niet heeft aangetoond hoe de stof in zijn lichaam is gekomen, er een straf van uitsluiting dient te volgen voor de duur van vier jaar met aftrek van de periode dat betrokkene door de NBB voorlopig is uitgesloten.

9.2.7 Betrokkene heeft in eerste aanleg en ook in hoger beroep verklaard dat hij geen verboden stoffen heeft gebruikt. Hij stelt dat de aangetroffen stof in zijn lichaam is terecht gekomen door het aanbrengen van een wondzalf op een snee bij zijn linkeroog en hij stelt dat zijn vader/coach deze zalf heeft aangebracht, niet wetende dat deze zalf een verboden stof bevatte. Betrokkene heeft dit verweer onderbouwd met de analyse van de door hem aangeboden crème, met een (schriftelijke) verklaring van de heer en met een schriftelijke verklaring van zijn oma.

9.2.8 De commissie van beroep is van oordeel dat de omstandigheid dat getuigenverklaringen elkaar bevestigen weliswaar een aanwijzing kan zijn voor de waarde die aan die verklaringen kan worden gehecht maar dat die onvoldoende is om de juistheid van die verklaringen te aanvaarden. Anders dan de Dopingautoriteit kennelijk meent heeft de beoordeling door de tuchtcommissie zich niet beperkt tot deze toets. De Dopingautoriteit wijst in haar beroepschrift op een aantal omstandigheden die naar het oordeel van de commissie van beroep met zich brengt dat op basis van de getuigenverklaring de verklaring van betrokkene over de wijze waarop de aangetroffen stof in zijn lichaam is gekomen niet bewezen kan worden geacht.

De commissie van beroep neemt hierbij in aanmerking dat op basis van de verklaring van de heer niet waarschijnlijk is dat de crème die ter analyse is aangeboden dezelfde is als die met betrekking waartoe hij heeft verklaard. Uit de verklaring van de oma blijkt de heer in maart 2014 een kleine hoeveelheid van die crème (ongeveer 30 gram) heeft verkregen. De heer heeft verklaard dat hij deze crème meerdere keren bij zichzelf en bij zijn bokkers heeft gebruikt. Tussen verkrijging van deze crème en het ter analyse aanbieden daarvan liggen 19 maanden. Voorts is betrokkene zelf naar aanleiding van een verwonding opgelopen tijdens de Nederlandse Kampioenschappen 2015, volgens de verklaring van de heer en de oma tenminste tien maal met een dikke laag crème ingesmeerd. Onder deze omstandigheden is niet waarschijnlijk dat de ter analyse aangeboden crème (ongeveer de helft van een klein potje) behoorde tot de hoeveelheid crème die de heer stelt te hebben verkregen in maart 2014 of tot de verpakking crème waarmee betrokkene is behandeld. Dat de in verkregen crème de positieve dopinguitslag zou kunnen verklaren is bovendien niet waarschijnlijk omdat deze door zou zijn verkregen in een apotheek en stanazolol geen stof is die gebruikelijk in een apotheek voorkomt zodat een vervuiling met die stof opgetreden bij het samenstellen van de crème niet voor de hand ligt. De Dopingautoriteit heeft in dit verband onweersproken gesteld dat stanazolol in niet als geneesmiddel is geregistreerd. Op basis van de verklaringen van de heer en de oma kan derhalve de door betrokkene verstrekte verklaring over de wijze waarop de stof in zijn lichaam is terecht gekomen op basis van een afweging van waarschijnlijk niet bewezen worden geacht.

9.2.9 De commissie van beroep stelt vast dat betrokkene ook in het licht van het beroep van de Dopingautoriteit geen nader bewijs heeft geleverd om zijn stelling te bewijzen. Betrokkene heeft in hoger beroep zijn verweer in eerste aanleg herhaald zonder zich op nieuwe of andere feiten en omstandigheden te beroepen.

9.2.10 De commissie van beroep komt tot de conclusie dat betrokkene niet heeft aangetoond hoe de verboden stof in zijn lichaam is terecht gekomen.

Betrokkene heeft geen andere bijzondere feiten of omstandigheden aangevoerd die de opzet-presumptie van artikel 37 lid 1 zouden kunnen wegnemen. De commissie van beroep concludeert dat betrokkene er niet in is geslaagd aan te tonen dat zijn van zijn kant geen sprake was van opzet. Dit betekent dat op basis van artikel 37 lid 1 sub a de periode van uitsluiting in beginsel vier jaar bedraagt.

De uitsluitingsperiode van vier jaar kan worden gereduceerd in situaties, als omschreven in de artikelen 44 tot en met 49 Dopingreglement.

De commissie van beroep stelt vast dat de in de artikelen 46 tot en met 49 Dopingreglement bedoelde situaties zich niet voordoen.

Voor een eventuele strafreductie op basis van artikel 44 (wegens afwezigheid van schuld of nalatigheid) of artikel 45 (afwezigheid van aanmerkelijke schuld of nalatigheid) geldt de ingangseis dat door betrokkene moet zijn aangetoond hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen. Aan deze eis heeft betrokkene zoals hiervoor overwogen niet voldaan. Betrokkene komt niet in aanmerking voor een strafreductie op grond van artikel 44 of 45.

De commissie van beroep besluit tot een uitsluiting van betrokkene voor de periode van vier jaar.

10 **Beroep in geval van een uitspraak van de Commissie van Beroep**

Van de uitspraak van de Commissie van Beroep staat beroep open bij het Court of Arbitration for Sports (CAS) te Lausanne (Zwitserland).

Nieuwegein, 10 oktober 2016

mr. M.A. Fierstra
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Heiner
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: